

Forfatter: Kingo, Thomas

Titel: Samlede skrifter 1

Citation: Kingo, Thomas: "Samlede skrifter 1", i Kingo, Thomas: *Samlede skrifter 1*, udg. af Hans Brix ; Paul Diderichsen ; F.J. Billeskov Jansen , Munksgaard, 1939-74., s. 251.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kingo01val-shoot-idm140721238582240/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede skrifter 1

Ærevers i Brunsmands Aandelige Siunge-Lyst.

Ryd dig Guds Kirke, du som her i Norden grøder,
Og groer til Daglig vext, og dine Børn opføder,
Med den usvigelig og Himmel-melke-mad, 5
Hvor ved saa mangen Siæl sig finder sund og glad.
Hør hvor din Harpe nu med deylig Tone stemnis,
Og du med Engle-Sang alt Dag fra Dag forfremmis,
Saa du som før var Lesp, og haffde Tungebaand, 10
Nu taler, siunger med en Himmel-frisked Aand.
Hvor slet var dog din Stand, den Tid du motte nyne
Oppaa den Romer streng, og laa paa Paffvens Dyne
Fortryllet udi Søfn! du læste, sang, og ey
Dog kunde selff forstaa dit eget ja og ney.
Hvor kunde da din Siæl sig hiertelig opsvinge, b v^r
I det ukiendte kvad! det vaar en brudden Vinge,
Hvor med dit svage vid det mjøste dog sin flukt
Og ikke kunde naa sin rette Himmel-Frukt.
Saa førde Gud dig ud aff Paffvens Trylle-Schole, 20
At ey du skulde meer med AntiChristen bole.
Den Himmeluttred Mand, hin store Luther dig
Drog aff den Spøge-Ham og Mumme-Ansicts Svig
Hand lagde dig i Mund dit rette Moders-Mæle
Du ey i fremmed sprog din andagt skulde kvæle,
Det ukiend lallemaal kom i Landflyktighed, 25
Ud til sit gamle Rom, til Affguds-Fyrstens beed.

Tekstgrundlag: J. Brunsmand, *Aandelig Siunge-Lyst* (1676) b v^r ff. Over-skriften indsat af Udg.

b vi^r Saa mangen herlig Mand Gud op i Norden vacte,
Der alle seeners flid ved Guds Aands Lius udstrakte,
Og dictet dig til Trøst saa mangen deylig Sang,
Som i Guds Øren og hans Hierte herlig klang.
5 Omskønt at Kunsten ey saa lige fødis vilde,
Oppaa den samme Dag, da Skriftens lukte Kilde
Den bleff op for dig lat (hver Alder ikke skal
Af hver slags Herlighed aldelis hafve Val.)
En Dag en anden maa saa effter Haanden lære,
10 Og HERRENS Vifjdoms Priis tid effter anden bære.
Den dybe Afgrunds Maal, som veed aff ingen Bond,
Vil ey udpassis aff een Slectis Hiern' og Haand!
b vi^v Nu stiger Kunsten flux! Gud lærer dig at siunge,
Hver Dag en bedre Sang, fornryer Mund og Tunge,
15 Saa dig din Psalmne maa til meer Andactis Fryd
Opvæcke Dag fra Dag og laane Engle-Lyd!
Blant andre haffver du din Brunsmand og at yde
Tilbørlig Tack som og sin Hierne vilde bryde
Blant megen Schole-Sorg og høy studere-flid
20 Og paa din Siunge-Lyst anvende nogen Tid.
Her viser hand dig sin Andæctig Flid og Moye,
Set paa hans flittig Haand it gunstig Hiertis Øye,
Saa skal Guds Kircke faa aff ham og andre snart
Hiemfødde Siunge-Børn, med tusend Stemmers Art.

Til Bogens Titel,
Aandelig Siunge-Lyst:
Klinge-Dikt.

O Søde Siunge-Lyst, du Sæle trøsterinde,
Du Engle-tidsfordriff i denne Grædedal, 5
Du hellig Himmelklang blant Throners Engle-tal,
Huad jæffning kand mand vel mod dig i Verden finde?
Ald Verdens Lyst den gjør kun vore Øyen blinde,
Gods, Ære, Vælde som en Røg forfare skal
I Graffven kand jeg ey paa lyster haffve val, 10
Naar ganske Verdens lyst som dug for Soel skal svinde.
O søde Siunge-Lyst, tag ind mit Hiertis slot
Vær Daglig ved Guds Aand opeagged til alt got.
Yd dig ved HERrens Kraft i Hierte Mund og Tunge
Holt ved med andakt her, din HERris Loff at siunge 15
Thi dersom intet skal aff alle Verdens gode,
Til Graven følge mig, naar Ormen mig skal rode
Men jeg i Døden skal beholde Sælens trøst
Da Leffver jeg og Dør med jæl Siunge-Lyst.

Tekstgrundlag: som foregaaende fol. ci^r (hvert Digt med selvstændig
Forfatterangivelse). 10, 11 val, ... svinde.] Udg. val. ... svinde.] A